

กรมประชาสัมพันธ์
รับที่ 45903
วันที่ 19 ธ.ค. 2551

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๔๒๒ ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๓๐

สนพ.
เลขรับ 45903 วันที่ 19.12.51
วันที่ 19 S.A. 2551
ผู้รับ ปรกิต

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง มติคณะรัฐมนตรี เรื่อง นโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล

① เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย นโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล

ด้วยที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้มีมติเห็นชอบนโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อเป็นแนวนโยบายให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยเป็น ไปอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) รับความเห็นและข้อสังเกตของ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุด ไปพิจารณาดำเนินการปรับนโยบายฯ ต่อไป

ในการนี้ สำนักงาน ปปง. ได้ปรับนโยบายดังกล่าวตามข้อสังเกตของหน่วยงานข้างต้นแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และใคร่ขอความร่วมมือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้การกำกับดูแลของท่านทราบเพื่อถือปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลและผลการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่สำนักงาน ปปง. จักได้รวบรวมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายทุก

⑤ - ทราบ รอบ ๖ เดือนต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

- ดำเนินการตามเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

(นายเหนือ จำโพธิ์)
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
23 S.A. 2551

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

รองเลขาธิการฯ รักษาราชการแทน

เลขที่การคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

23 ธ.ค. 2551

กองนโยบายและมาตรการ

โทร. ๐-๒๒๑๕-๓๖๐๐ ต่อ ๔๐๑๐ โทรสาร ๐-๒๒๑๕-๓๖๒๔

23 ธ.ค. 2551

③ เรือท. น.ป.๕.๑๓๗ เรือท. น.ป.๕.๑๓๗
เพื่อไม่ถูกควบคุม ที่จุดในเขตของ
มณฑลทวาย พม่า 1/12/51 เรือท. น.ป.๕.๑๓๗
ที่ท่าเรือ/กอง ททพ.11:๑:๕๑๓๗
ตอนเช้า:เพื่อหลบคุมเรือ

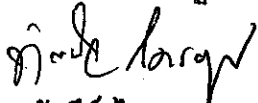
(นางเดือนใจ สิ้นธุวนิก)

ผอ.สนพ.

สนพ. (ภายใน)
เลขที่ 45903 วันที่ 19.12.51
วันที่ 19.12.51

๕ ที่ นร 0201.01/ว 2729

เรียน ผอ.สำนัก,ผอ.กอง และหัวหน้าหน่วยง่าไป
เพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นางทัศนีย์ ไตรอรุณ)

ลก.

25 ธค 2551

๕๕๕๕๕๕๕๕

อปส. (นายเชษฐ ชำโพธิ์)
24 S.A. 2551

15903

สนม. (ภายใน)
เลขที่ 15903
วันที่ 24 ธ. ค. 51

นโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและ การต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล

ความนำ

การฟอกเงิน (Money Laundering) เป็นการกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อปกปิด หรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใดๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความคิดให้ดูเหมือนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อสามารถนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความคิดอาญาต่อไป แม้การฟอกเงินจะมีโช้อาชญากรรมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต ร่างกาย และเสรีภาพของบุคคล แต่การฟอกเงินเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ขบวนการอาชญากรรมดำเนินต่อไปเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุด อาทิ การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การลักลอบขนส่งสิ่งของและเงินข้ามแดน การฉ้อโกงประชาชน และการพนัน ประกอบกับการฟอกเงินส่วนใหญ่มักมีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมร้ายแรงซึ่งกระทำโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือองค์กรในรูปแบบองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมีลักษณะข้ามพรมแดนและยากแก่การปราบปราม ผลของการฟอกเงินจึงส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากนั้น ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงอันเนื่องมาจากการก่อการร้ายในพื้นที่หลายแห่งทั่วโลกและทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ มีความซับซ้อนทั้งในรูปแบบและวิธีการ และดำเนินการเป็นเครือข่ายโยงใยระหว่างภูมิภาคต่างๆ ซึ่งเหตุการณ์การก่อการร้ายที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงต่อเนื่องสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือกลไกและมาตรการในการตอบโต้ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้น หน่วยงานระหว่างประเทศซึ่งนำโดยองค์การสหประชาชาติจึงได้ออกมาตรการหรือเครื่องมือเพื่อป้องกันไม่ให้ระบบทางการเงินถูกนำไปใช้ในการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ที่สำคัญคือ

1. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988 (UN Convention against Illicit Trafficking in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances) หรืออนุสัญญาเวียนนา เป็นกฎหมายแม่แบบของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งกำหนดให้ภาคีสมาชิกต้องกำหนดให้การลักลอบค้ายาเสพติดและการฟอกเงินเป็นความผิดอาญาตามกฎหมาย

2. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (UN Convention against Transnational Organized Crime) กำหนดมาตรฐานสำหรับภาคีสมาชิกในการร่วมมือกันในด้านการใช้กฎหมายเพื่อป้องกัน สืบสวน และดำเนินคดีอาชญากรรมร้ายแรง รวมทั้งการฟอกเงิน

3. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ.1999 (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism) ให้ภาคีสมาชิกต้องกำหนดให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นความผิดอาญาตามกฎหมาย

4. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.2003 (UN Convention against Corruption) ซึ่งกำหนดให้รับ ยึด และอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชัน การคืนทรัพย์สินแก่รัฐต่างประเทศที่ร้องขอ

5. มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ได้แก่ มติที่ 1269 (1999) กำหนดพันธกรณีให้มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และมติที่ 1373 (2001) ทำให้ประเทศไทยได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาให้การก่อการร้ายเป็นความผิดอาหาร้ายแรง และกำหนดให้ความผิดฐานการก่อการร้ายเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน บทบัญญัติของกฎหมายทั้งสองฉบับที่ได้มีการแก้ไขมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2546

6. ข้อเสนอแนะ 40 ประการของ Financial Action Task Force (หรือ FATF 40 Recommendations) กำหนดลักษณะการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน กำหนดแนวทางในการยึด/อายัดทรัพย์สิน ข้อกำหนดเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ภาคธุรกิจ/วิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ต่อมา FATF ได้ออกข้อเสนอแนะพิเศษ (Special Recommendations) ว่าด้วยมาตรการในการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อีก 9 ข้อ

7. ประกาศของคณะกรรมการ Basel (Committee on Banking Regulation and Supervisory Practices) กำหนดระบบการจัดการทางธนาคารเพื่อป้องกันไม่ให้สถาบันการเงินต้องมีส่วนเกี่ยวข้องหรือถูกใช้ในการฟอกเงิน

ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2489 และมีบทบาทร่วมกับประชาคมโลกในการส่งเสริมความมั่นคงระหว่างประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และการป้องกันอาชญากรรมต่างๆ และได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานและแนวปฏิบัติขององค์การสหประชาชาติมาโดยตลอด เนื่องจากตระหนักดีว่าการศึกษาและการให้ความสำคัญกับมาตรฐานและแนวปฏิบัติสากลจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยและสังคมโลกเป็นอย่างยิ่ง หนึ่งในกระบวนการสำคัญที่ประเทศได้ดำเนินการแล้วคือการออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 20 สิงหาคม 2542 ทำให้ประเทศไทยมีมาตรการทางกฎหมายที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการปราบปรามผู้กระทำความผิดและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้ควบคู่กันไป อันเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมที่ใช้รูปแบบการฟอกเงินให้ลดน้อยลง

สภาพปัญหาด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

กลไกในกฎหมายฟอกเงินของไทยเป็นกลไกที่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งรวมถึงเรื่องการฟอกเงินด้วย แต่อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารโลก และกลุ่มความร่วมมือ Asia Pacific Group on Money Laundering (APG) ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2550 ซึ่งประเมินความพร้อมของไทยเปรียบเทียบกับข้อเสนอแนะของ FATF เกี่ยวกับการฟอกเงิน 40 ข้อ และข้อเสนอแนะพิเศษเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย 9 ข้อ

ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐหรือกลไกและมาตรการในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism) ซึ่งต่อไปจะเรียกโดยย่อว่า AML/CFT) ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ของ FATF ในประเด็นต่างๆ กล่าวคือ

ปัญหาด้านระบบกฎหมาย และมาตรการต่างๆ ขององค์กร

1. บทบัญญัติ กฎหมายฟอกเงินไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน FATF ในเรื่องการกำหนดความผิดมูลฐาน ซึ่งต้องเพิ่มเติมให้รวมถึงความผิดร้ายแรงทั้งหมด และอย่างน้อยต้องมีความผิดมูลฐานอย่างน้อย 14 ประเภทจากทั้งหมด 20 ประเภท
2. สำนักงาน ป.ป.ง. ในฐานะศูนย์ข้อมูลธุรกรรมทางการเงิน (FIU) ส่งต่อรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ เพื่อดำเนินการทางอาญาต่อไปน้อยมาก และไม่ได้วิเคราะห์รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่ได้รับจากสถาบันการเงินอย่างเต็มที่ ไม่มีการออกแนวทาง การแจ้งผลตอบกลับ (Feedback) ไปยังหน่วยงานผู้รายงานธุรกรรม และไม่มีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่อง AML/CFT เท่าที่ควร
3. แม้ว่ากระบวนการทางแพ่งจะช่วยให้สามารถยึดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการกระทำผิดได้เป็นจำนวนมาก แต่หน่วยงานต่างๆ ควรให้ความสำคัญในการดำเนินการสืบสวนทางอาญาและดำเนินคดีฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายกว่าที่เป็นอยู่
4. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายควรให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่/ผู้เชี่ยวชาญการสืบสวนในเรื่อง AML/CFT โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ในต่างจังหวัด
5. บทบัญญัติที่กำหนดให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาและเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงควรต้องแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเพื่อขยายความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้ครอบคลุมการกระทำผิดที่ระบุในภาคผนวกของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้ครอบคลุมไปถึงตัวผู้ก่อการร้าย และองค์กรก่อการร้าย ตลอดจนเพิ่มบทลงโทษแก่ความผิดดังกล่าว

ปัญหาด้านมาตรการเชิงป้องกัน – สถาบันการเงิน

6. กรอบกฎหมายของไทยที่เกี่ยวกับมาตรการเชิงป้องกันในส่วนสถาบันการเงินประกอบด้วยกฎหมายฟอกเงิน กฎกระทรวง และแนวทางอื่นๆ ที่ออกโดยหน่วยงานกำกับ ซึ่งอาจถือว่าเป็นระเบียบหรือประกาศที่มีผลบังคับใช้ได้ แต่ในบางกรณี การออกนโยบายหรือประกาศต่างๆ เพื่อใช้กับสถาบันการเงินยังไม่มีผลบังคับทางกฎหมายตามเกณฑ์มาตรฐานของ FATF
7. กฎหมายฟอกเงินมีมาตรการในการกำกับสถาบันการเงินที่ไม่ครบถ้วน เช่น การแสดงตนของลูกค้ายังไม่รวมถึงเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ และใช้ปฏิบัติเฉพาะกับธุรกรรมที่ต้องรายงานเท่านั้น, การกำหนดให้สถาบันการเงินรายงานการทำธุรกรรมเงินสดเมื่อมีมูลค่า 2 ล้านบาทขึ้นไปยังเป็นเกณฑ์ที่สูงกว่ามาตรฐานสากลซึ่งกำหนดไว้ที่ 15,000 เหรียญ (ประมาณ 5 แสนบาท), สำนักงาน ป.ป.ง. ยังไม่มีการออกข้อเสนอแนะเพื่อช่วยสถาบันการเงินในการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเท่าที่ควร, กฎหมายฟอกเงินไม่มีข้อกำหนดให้ต้องตรวจสอบ

ธุรกรรมจากประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของ FATF อย่างเพียงพอ และประเทศไทยไม่มีมาตรการตอบโต้ประเทศเหล่านี้ นอกจากนี้กฎหมายฟอกเงินยังไม่ครอบคลุมสถาบันการเงินครบทุกประเภทที่สำคัญได้แก่ ธุรกิจตัวแทนโอนเงินรับอนุญาต ดังนั้น จึงควรพิจารณาแก้ไขกฎหมายฟอกเงินเพื่อบังคับใช้มาตรการ AML/CFT กับสถาบันการเงินทุกประเภทตามที่นิยามไว้ในข้อแนะนำของ FATF (โดยอาจยกเว้นสถาบันการเงินบางประเภทที่อาจประเมินว่าไม่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน)

8. ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจบริการทางการเงิน ซึ่งมีความเสี่ยงสูงต่อการฟอกเงิน และจำเป็นต้องมีมาตรการที่เข้มแข็งในการควบคุม เช่น ตัวแทนโอนเงินรับอนุญาต รวมทั้ง ควรปราบปรามการแลกเปลี่ยนเงินตราและธุรกิจส่งเงินนอกระบบ ในปัจจุบัน ยังไม่มีกฎระเบียบใดๆ ควบคุมการโอนเงิน (wire transfer) ฉะนั้น หน่วยงานจึงจำเป็นต้องออกมาตรการรองรับตามข้อแนะนำพิเศษข้อ VII ของ FATF นอกจากนี้ ยังไม่มีกฎระเบียบให้สำแดงการนำเข้าหรือส่งออกเงินตราต่างประเทศ ผ่านแดน ระเบียบควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถป้องกันความเสี่ยงด้าน ML/FT ที่เกิดขึ้นบริเวณชายแดนของประเทศได้
9. สำนักงาน ปปง. และหน่วยงานกำกับสถาบันการเงินได้พยายามกำกับดูแลและติดตามการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้าน AML/CFT แต่ยังมีปัญหา เช่น ยังไม่มีการกำหนดแบ่งภารกิจให้ชัดเจนว่าหน่วยงานใดจะรับผิดชอบในการออกระเบียบและกำกับควบคุมสถาบันการเงินให้ปฏิบัติตามกฎหมายฟอกเงิน และสถาบันการเงินบางประเภทยังไม่อยู่ภายใต้การกำกับให้ต้องปฏิบัติตามมาตรการ AML/CFT นอกจากนี้ ควรกำหนดโทษอาญากับสถาบันการเงินที่ฝ่าฝืนกฎหมายฟอกเงินอย่างร้ายแรง
10. ในการแก้ไขกฎหมายฟอกเงิน ควรแยกบทบาทในเรื่องการติดตามกำกับปฏิบัติตามข้อกำหนด AML/CFT (monitoring compliance) ระหว่างสำนักงาน ปปง. กับหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงินให้ชัดเจน มีอำนาจในการตรวจสอบที่เหมาะสม และอาจจัดทำบันทึกความเข้าใจในการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน นอกจากนี้ หน่วยงานควรส่งเสริมให้สถาบันการเงินตระหนักในเรื่อง AML/CFT และออกเอกสารแนวทางที่เป็นประโยชน์สำหรับการสืบสวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ปัญหาด้านมาตรการเชิงป้องกัน – ธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (DNFBPs)

11. ประเทศไทยไม่มีข้อกำหนดที่ใช้บังคับธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Businesses and Professions/DNFBPs) ให้ปฏิบัติตามเกณฑ์ AML/CFT

ปัญหาด้านมาตรการเชิงป้องกัน - นิติบุคคล และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร

12. ควรปรับปรุงระบบการจดทะเบียนบริษัทในประเทศไทยให้มีข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง รวมทั้งกลไกในการระบุตัวเจ้าของผู้รับประโยชน์จากหุ้นชนิดไม่ระบุชื่อผู้ถือ (Bearer Shares)

13. การกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไร ซึ่งอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของไทยไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล จะต้องมีการวางขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องนี้

ปัญหาด้านความร่วมมือในประเทศและระหว่างประเทศ

14. คณะกรรมการ ปปง. ควรปรับบทบาทให้เข้มแข็งในด้านการพัฒนา คำนิยามงาน และติดตามผลการดำเนินงานด้าน AML/CFT ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และสำนักงาน ปปง. ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางรับผิดชอบในการดำเนินงานตามกฎหมายฟอกเงินจะต้องพัฒนาด้านการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล-สถิติเกี่ยวกับ AML/CFT ของประเทศ
15. ประเทศไทยต้องเร่งรัดการให้สัตยาบันอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 และปัจจุบัน ยังไม่มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องเร่งแก้ไข รวมทั้งการดำเนินมาตรการเฉพาะเพื่อยึดอาัยคทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายโดยไม่ชักช้าตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1267 และ 1373
16. สำนักงาน ปปง. ให้ความร่วมมือแก่ต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข่าวกรองทางการเงิน แต่การให้ความร่วมมือดังกล่าวทำได้ไม่เต็มที่เนื่องจากกฎหมายไทยกำหนดความผิดมูลฐานไม่ถี่ประเภท

องค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายพัฒนามาตรการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล

รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันจันทร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 ว่าภายใต้นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ รัฐบาลจะพัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาทางการเงินการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ นอกจากนี้ภายใต้นโยบายต่างประเทศ รัฐบาลจะมีบทบาทที่สร้างสรรค์ในองค์กรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติและองค์กรระดับภูมิภาคต่างๆ เพื่อรักษาสันติภาพ ความมั่นคง ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขปัญหาประเด็นปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์

จากนโยบายรัฐบาลข้างต้น ทำให้ประเทศไทยมีพันธกิจสำคัญที่จะต้องปรับปรุงการดำเนินการในบางประเด็นที่ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และโดยที่สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานกลางตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จึงได้ศึกษาและจัดทำนโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญคือ

- (1) การป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นพันธกิจระหว่างประเทศ ซึ่งจะต้องดำเนินการ โดยไม่อาจละเลยได้
- (2) การป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายมีขอบเขตดำเนินงานครอบคลุมหน่วยงานกำกับดูแลและหน่วยบังคับใช้กฎหมายหลายหน่วยงาน ไม่อาจดำเนินการโดยสำนักงาน ปปง. โดยลำพัง จึงต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
- (3) การกำหนดนโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นมาตรฐานสากล ต้องมีความชัดเจน ต่อเนื่อง คำนึงถึงการวางแผนแบบองค์รวม

จากสภาพการณ์ปัญหาและการกำหนดองค์ประกอบสำคัญที่ใช้เป็นกรอบความคิดข้างต้น จึงกำหนด นโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล 4 ประการ ดังนี้ คือ

- (1) นโยบายการพัฒนากฎหมายและระเบียบที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- (2) นโยบายเชิงป้องกัน
- (3) นโยบายการปราบปรามที่มีประสิทธิภาพ
- (4) นโยบายการสร้างความร่วมมือทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

รายละเอียดของนโยบายปรากฏในตารางแนบท้าย

.....

นโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและ

การต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล

1. นโยบายการพัฒนากฎหมายและระเบียบที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
1.1 พิจารณาจัดทำแผนแม่บทพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล 1.2 พิจารณาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข หรือยกร่างกฎหมายและระเบียบภายในประเทศเพื่อให้การปฏิบัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้รองรับมาตรฐานสากล FATF หรือข้อเสนอแนะนำว่าด้วยการต่อต้านการฟอกเงิน 40 ข้อ และข้อเสนอแนะนำว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย 9 ข้อ อาทิ - เพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายฟอกเงินให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ FATF เช่น การกำหนดความผิดฐานให้รวมถึงความผิดร้ายแรงทั้งหมด และอย่างน้อยต้องมีความผิดฐานอย่างน้อย 14 ประเภททั้งหมด 20 ประเภท, ทบทวนเกณฑ์วงเงินที่กำหนดให้สถาบันการเงินรายงานการทำธุรกรรมเงิน	เพื่อแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของ ไทย ให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลซึ่งจะเป็นมาตรการในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	* รับผิดชอบด้วยบทกฎหมายหลัก - สำนักงานปลง. - สำนักงานอัยการสูงสุด - กระทรวงการต่างประเทศ - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	* รับผิดชอบด้วยบทกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน - หน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงิน ธุรกิจ/วิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน องค์กรไม่แสวงหากำไร นิติบุคคลต่างๆ

1. นโยบายการพัฒนากฎหมายและระเบียบที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
สอดคล้องจาก 2 ส่วนบาท ให้ใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่มาตรฐานสากลซึ่งกำหนดไว้ที่ 15,000 เหรียญ (ประมาณ 5 แสนบาท), ตรวจสอบธุรกรรมจากประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของ FATF อย่างเพียงพอ และให้มีมาตรการตอบโต้ประเทศเหล่านี้, แก้ไขกฎหมายฟอกเงินเพื่อบังคับใช้มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายกับสถาบันการเงินทุกประเภทตามที่นิยามไว้ในชื่อแนะนำของ FATF (โดยอาจยกเว้นสถาบันการเงินบางประเภทที่อาจประเมินว่าไม่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน) รวมทั้งกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรม เช่น องค์กรไม่แสวงหากำไร และตัวแทนการโอนเงินระหว่างประเทศ เป็นต้น - แก้ไขกฎหมายฟอกเงินให้สอดคล้องกับกฎหมายต้นแบบขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการฟอกเงิน (UN Model Law on Money Laundering) โดยอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจสามารถดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในต่างประเทศได้ และมีมาตรการดำเนินการกับบุคคลผู้ต้องสงสัยหรือบุคคลผู้ให้ข้อมูลสงสัย โดยต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญเป็นสำคัญ			

วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
1. นโยบายการพัฒนาภาคกฎหมายและระเบียบที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล - แก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเพื่อขยายความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้ครอบคลุมการกระทำผิดที่ระบุในภาคผนวกของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้ครอบคลุมไปถึงตัวผู้ก่อการร้าย และองค์การก่อการร้าย ตลอดจนเพิ่มบทลงโทษแก่ความผิดดังกล่าว- พิจารณาบทบทวน ปรับปรุงแก้ไข กฎหมายและระเบียบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น แก้ไขข้อจำกัดบางประการในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ- ออกมาตรการรองรับตามข้อเสนอแนะข้อ VII ของ FATF เรื่องการควบคุมการโอนเงิน (wire transfer) เพิ่มเติม- จัดทำคู่มือการยึดหรืออายัดและดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอาชญากรรม เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1.3 กำหนดองค์กรรับผิดชอบ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนในการกำกับดูแลเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เช่น การกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไร การกำกับดูแลนิติบุคคลต่างๆ และ		

1. นโยบายการพัฒนากฎหมายและระเบียบที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
การกำกับดูแลหน่วยธุรกิจหรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เพื่อลดความซ้ำซ้อนและลดช่องว่างในการปฏิบัติงาน 1.4 ให้สำนักงาน ป.ป.ง. ร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลแต่ละภาคส่วนเร่งออกมาตรการ หลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติในการกำกับดูแลสถาบันการเงินทั้งภาคธนาคาร ภาคหลักทรัพย์ และภาคประกันภัย รวมทั้งหน่วยธุรกิจหรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ผู้ประกอบอาชีพที่เข้าชื่อรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิต โทรศัพท์อิเล็กทรอนิกส์ และหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไรให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย			

2. นโยบายเชิงป้องกัน	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
2.1 ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงระบบการใช้จ่ายเงินของประชากรที่เน้นการใช้เงินสด (Cash Economy) ให้ผ่านระบบธนาคารให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การค้าการรัย 2.2 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และปลูกจิตสำนึกของภาคประชาชนให้ตระหนักถึงภัยจากการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การค้าการรัย และส่งเสริมให้มีส่วนร่วมกับภาครัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว 2.3 สนับสนุนองค์การกลางด้านวิชาชีพและธุรกิจเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (DNFBPs) อาทิ หน่วยงานความและนักบัญชี ที่เป็นอิสระให้มีส่วนร่วมและบทบาทสำคัญในการร่วมผลักดันยกระดับการค้าเงินธุรกิจ เช่น ให้มีการพัฒนาและแก้ไขการยกระดับการเปิดเผยข้อมูล มาตรฐานการบัญชี และการสอบบัญชีตามมาตรฐานสากล	เพื่อเพิ่มมาตรการเชิงป้องกันการค้าการรัย ความผิดฐานฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การค้าการรัยให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความสะดวกให้แก่ถึงภัยและผลกระทบของการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การค้าการรัยให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทุกภาคส่วน	- สำนักงาน ปปง.	หน่วยงานทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2. นโยบายเชิงป้องกัน	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบร่วม
2.4 ให้สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานกลางในการสร้างองค์ความรู้ ในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยให้หน่วยงานหลักที่ เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวบรวม รายงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องการ ฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย 2.5 พัฒนาระบบฐานข้อมูลเช่น ระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยี สารสนเทศต่างๆ เพื่อรองรับงานด้านการป้องกันปราบปรามการ ฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รายชื่อผู้ก่อการร้าย รายชื่อบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับกาเมือง ข้อมูล เกี่ยวกับองค์กรไม่แสวงหากำไร สถิติที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน ฟอกเงิน ที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน ทันสมัย			

3. นโยบายการปราบปรามที่มีประสิทธิภาพ	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบรวม
3.1 เชื่อมงวดกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรรไกรฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยเฉพาะกรณี ผู้ค้ายาเสพติด ผู้ทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ ผู้ประกอบอาชีพ ไอเงินหรือส่งเงินออกกระบบ และผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการก่อความไม่สงบในประเทศผ่านการโอนเงินนอกระบบ องค์กรไม่แสวงหากำไรและการลักลอบขนเงินสดข้ามแดน โดยดำเนินมาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม 3.2 ปรับปรุงกระบวนการทำงานของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้มีศักยภาพและเป็นเครือข่ายเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือสำนักงาน ปปง. ในการสืบสวนปราบปราม 3.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสืบหา รวบรวมข้อมูลหลักฐานในการสืบสวนทางการเงิน สืบหาและยึด/อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการก่อการร้าย	วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพในการปราบปรามผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อีกทั้งเพื่อให้สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี และดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด	หน่วยรับผิดชอบหลัก - สำนักงาน ปปง.	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบรวม หน่วยงานทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

3. นโยบายการปราบปรามที่มีประสิทธิภาพ	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
3.4 พัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินการค้าและการข่าว และจัดระบบการประสานงานการข่าวให้สามารถวิเคราะห์ข่าวเชิงลึกและนำมาใช้ในการปราบปรามการฟอกเงินและการก่อการร้าย 3.5 มีมาตรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ที่มีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรม และประชาชนผู้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการปราบปรามการฟอกเงินและการก่อการร้าย 3.6 ส่งเสริมและพัฒนากองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ การปฏิบัติงานและอุปกรณ์เพื่อรองรับการปฏิบัติงานของส่วนราชการ และส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ 3.7 ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาสหุทธการที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเฉพาะ โดยเพิ่มค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานเพื่อจูงใจบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการเข้ารับราชการ			

3. นโยบายการปราบปรามที่มีประสิทธิภาพ	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วม
3.8 พัฒนาบุคลากร โดยการจัดฝึกอบรมทักษะ ความรู้ด้านต่างๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง โดยเน้นความสำคัญแก่เจ้าหน้าที่ในต่างจังหวัด เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับภารกิจ และสร้างความเป็นมืออาชีพในด้านการสืบสวนปราบปรามการฟอกเงิน			

4. นโยบายการสร้างความร่วมมือทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ	วัตถุประสงค์	หน่วยรับผิดชอบหลัก	กลุ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบรวม
4.1 ร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศ ทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลการจัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน 4.2 ทุกองค์กรในภาครัฐให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยมีกรอบประสานแผน การส่งข้อมูลข่าวสาร การจัดให้มีระบบการประสานงานที่ชัดเจน 4.3 ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยมีมาตรการคุ้มครองผู้สนับสนุนช่วยเหลือภารกิจของราชการ	เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	- สำนักงานปปง. - สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยงานทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หมายเหตุ รายชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินปรากฏตามแนบท้าย

รายชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และการบังคับใช้กฎหมาย

1. สำนักงาน ปปง.
2. กรมสนธิสัญญา และกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ
3. กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
4. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
5. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
6. สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
7. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
8. ศาลแพ่ง
9. ศาลอาญา
10. สำนักงานศาลยุติธรรม
11. สำนักงานอัยการสูงสุด
12. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
13. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
14. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
15. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
16. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
17. สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
18. ศูนย์ประสานความร่วมมือด้านการก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติแห่งชาติ (ศกอช.)
19. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
20. กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม
21. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
22. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
23. กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง
24. กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง
25. กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง
26. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
27. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
28. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
29. กรุงเทพมหานคร (ส่วนจดทะเบียนมูลนิธิ)
30. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (กลุ่มทะเบียน)

31. กรรมการจัดงาน (เลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาการเข้ามาดำเนินงานขององค์กรเอกชนต่างประเทศ)
32. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ส่วนจดทะเบียนมูลนิธิ องค์กรการกุศล ฯลฯ)
33. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (กลุ่มงานจดทะเบียนมูลนิธิ และสมาคมด้านวัฒนธรรม)
34. กรมการศาสนา (ส่วนกำกับดูแลองค์กรศาสนา)
35. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ภาคธุรกิจสถาบันการเงิน

36. ธนาคารแห่งประเทศไทย
37. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
38. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์
39. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
40. กรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
41. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
42. กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย
43. ธนาคารออมสิน
44. ธนาคารอาคารสงเคราะห์
45. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
46. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
47. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
48. ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
49. บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย
50. สมาคมธนาคารไทย
51. สมาคมธนาคารต่างชาติ
52. สมาคมบริษัทหลักทรัพย์
53. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน
54. สมาคมประกันชีวิตไทย
55. สมาคมประกันวินาศภัย
56. สันนิบาตสหกรณ์

หน่วยธุรกิจ และวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

57. สภานายความ
58. สภาวิชาชีพบัญชี
59. สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

60. สมาคมค้าทองคำ
61. สมาคมผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับไทย
62. สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ
63. สมาคมเครื่องประดับไทย
64. สมาคมบริษัทเช่าซื้อไทย
65. สมาคมการขายและการตลาดอสังหาริมทรัพย์

หน่วยงานสนับสนุน

66. กรมประชาสัมพันธ์
67. สำนักงานประมาณ
68. คณะกรรมการภาคประชาชนระดับชาติเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (กปช. ปปง.)